

A szegedi dolgozók tömegei tették magukévá a Békekölcsön — a béke megvédése ügyét

A Békekölcsön jegyzésével erősítjük a békefront magyarországi szakaszát

A Szegedi Kender dolgozóinak versenyfelhívása Csongrád megye összes üzeméhez

A Szegedi Kenderfonógyár dolgozói csütörtökön reggel fél hatkor az üzem kultúrtermében gyűltek össze. A békebizottság hívta egybe ezt a megbeszélést. Koszorus István elvtárs a Szegedi Kenderfonógyár dolgozója, a Városi Békebizottság tagja ismertette a kormány felhívását a békekölcsönjegyzésről. Igen sokan szölköztek hozzá a beszédhez. Agócsi Béla kifejtette, hogy a gyár

minden dolgozója magáévá teszi a Békekölcsön jegyzését, mert világos, hogy ezzel is hatalmas csapást mérünk a háborús uszítókra.

Mint műszaki dolgozó ígerte, hogy az üzem műszaki dolgozói is becsületesen kivesszük majd részüket ebből a hazafis feladatból. Mózes Illés a DISZ-fiatalok nevében szólalt fel. Rámutatott arra, hogy a fiataloknak is teljes egészében át kell érezni a békekölcsön jegyzésének jelentőségét és a Szegedi Kenderfonógyár fiataljai ebben a harcban is egy emberként állanak sorompóba. A béke ügye mindnyájunk legfontosabb hangzik:

Mi, a Szegedi Kenderfonógyár dolgozói megtárgyaltuk Népköztársaságunk minisztertanácsának a Békekölcsön kibocsátásáról szóló felhívását, amelyet helyeslünk és határozottan lelkesedéssel fogadjunk. Lelekesedéssel fogadjuk, mert tudjuk, hogy a békekölcsön jegyzésével komoly választ adunk az imperialisták háborús provokációira, mindazonkara a támadásokra, amelyekkel az imperialisták és láncos kutyáik meg akarják akadályozni a világ dolgozóinak, így a szegedi és a mi üzemünk dolgozóinak békés építő munkáját is. Lelekesedéssel fogadjuk a Békekölcsönről szóló felhívást, mert tudjuk, hogy a Békekölcsön jegyzésével tovább erősítjük hazánkat politikai, gazdasági és kulturális téren egyaránt és a Békekölcsön jegyzésével hozzájárulunk a béke megvédéséhez, amely előfeltétele öt éves tervünk sikeres megvalósításának is.

A magyar dolgozó nép, s így mi, a Szegedi Kenderfonógyár dolgozói is, sokat kapunk népi demokráciánktól az elmúlt öt esztendő alatt. Üzemünk több dolgozója magas politikai és állami funkcióba került, ifjúmunkásaink közül többen a Néphadsereg tisztjei lettek. Üzemünk számos dolgozója, gyermeke egyetemen, főiskolán tanul. Mindezt a Szovjetunió, a Magyar Dolgozók Pártja s népünk nagy vezére, Rákosi Mátyás tette lehetővé. S ezért mi, a Szegedi Kenderfonógyár dolgozói elhatároztuk, hogy magunkévá tesszük a nép kormányának békekölcsönről szóló felhívását, gondoskodunk végrehajtásáról, mert tudjuk, hogy ezzel is épp úgy, mint az öt éves tervkölcson jegyzésével is erősítjük a békefront magyarországi szakaszát s a Békekölcsön az egyes dolgozóknak is jó befektetés lesz.

A békekölcsönjegyzés sikere érdekében versenyre hívjuk Csongrád megye és Szeged város összes üzemét, a következő versenypontok alapján:

1. A Szegedi Kenderfonógyár békebizottságai és dolgozói vállaljuk, hogy első leszünk a Békekölcsön jegyzésében. Széleskörű politikai munkával elérjük, hogy üzemünk minden dolgozója jegyez Békekölcsönt.
2. Vállaljuk, hogy a 740.000 forintot 50 százalékkal túljegyezzük.
3. Vállaljuk, hogy a Békekölcsön jegyzését üzemünkben másfél nap alatt, vagyis szeptember 29-én déli 12 órára befejezzük.
4. Üzemünk dolgozói vállalják, hogy az üzemi jegyzés befejezése után aktív munkát végeznek a Békekölcsön jegyzése érdekében a kerületben.
5. Vállaljuk, hogy a békekölcsönjegyzés mellett a többi fontos feladatok sem szorulnak háttérbe. Gondot fordítunk a tanácsvlasztás munkáira, előkészítésére, a termelés fokozására, megerősítjük békebizottságainkat.

Mindezeket vállaljuk felszabadítónk, a nagy Szovjetunió és népünk nagy barátja, Szálin elvtárs iránt érzett hálából és szeretetből. Vállaljuk Pártunk és Rákosi elvtárs iránt érzett szeretetünkkel, vállaljuk magunk és családunk boldogulásáért, további felemelkedésünkért, tartós békénk biztosításáért.

Szeged, 1950. szeptember 28.

A Szegedi Kendergyár dolgozói nevében:
az ÜZEMI BÉKEBIZOTTSÁG.

A versenykihívást az üzem dolgozói nagy lelkesedéssel fogadták. Makra Gyula a kézigerebenezők nevében hangsúlyozta, hogy ez a nemes verseny is előrevisszi és lendíti a békekölcsönjegyzést.

Kiállítás lesz a Békekölcsön jegyzése a dolgozónép részéről. Pártunk mellett, harcok kiállás lesz a Szovjetunió vezette békéltábor mellett és nagy csapás lesz az imperialistákra.

Gondoljunk csak arra — mondotta Makra Gyula, — hogy Koreában dúl a háború. Ezt akarják az imperialisták nálunk is felidézni. A Békekölcsön megerősíti hazánkat, még szilárdabb bástya lesz Magyarországnak a béke frontján, Tóth Erzsébet —

ügye — mondotta — és a béke megvédése minden áldozatot megér. Rózsa János hangsúlyozta, hogy a múlt évben kibocsátott tervkölcson is komoly mértékben előrelendítette termelésünket.

Többet tudunk beruházni, mint amennyit eredetileg előirányoztunk,

ami szintén segített abban, hogy életszínvonalunk emelkedett. A békekölcsön jegyzésének is megtrúli a kamatja, ami nem más, mint békének megszilárdulása. Rózsa János javasolta az értekezletnek, hogy a Szegedi Kenderfonógyár hívja ki versenyre Szeged és Csongrád megye többi üzemét.

Mutassuk meg — mondotta —, hogy mi élen járunk a békekölcsönjegyzésben, hogy mi teljes mértékben megértjük kormányunk felhívását.

Ezután még többen szólottak hozzá és mindnyájan nagy lelkesedéssel fogadták, hogy becsületesen kivesszük részüket a békekölcsönjegyzésben. Eközben a békebizottság tagjai megszövegezték a versenykihívást, amely a következőképpen hangzik:

A Békekölcsön ügye — a béke ügye. Jegyezzen mindenki békekölcsönt. Szolgáljuk ezzel is a béke, a haladás ügyét, boldog, erős, független hazánk jövőjét! — olvasták csütörtökön reggel az újságokban, vagy hallgatták a rádió a szegedi dolgozók a Magyar Népköztársaság kormányának felhívását a Békekölcsön jegyzésére. Száz és száz szegedi dolgozó a szokottnál gyorsabban sietett csütörtökön reggel munkahelyére, hogy az első között jegyezhesse a Békekölcsönt, amely — mint a Népköztársaság kormányának felhívása is mondja: "... öt éves tervünk fejlesztését, államháztartásunk további megerősítését, a béke ügyét szolgálja." A szegedi dolgozók azonnal a biztos tudattal vették kezükbe a tollat, amikor beírják a jegyzési ívre felajánlott forintjaikat, hogy a Békekölcsön jegyzésével ismét hitet tehetnek a Szovjetunió s a Magyar Dolgozók Pártja célkitűzései mellett, kinyilvánítják elszánt akaratukat, hogy nemcsak a termelésben végzett jó munkájukkal, hanem anyagi áldozatvállalással is hozzá akarnak járulni a béke megvédéséhez, öt éves tervünk sikeres megvalósításához.

Egymásután teltek meg a jegyzési ívek, szaporodtak a forintok és az áldások éppúgy, mint akkor, amikor a szegedi dolgozók a stockholmi békefelhívást írták alá. Akkor is állást foglaltak a béke ügye mellett, bebizonyították a szegedi dolgozók, hogy a béke mellett kiállásukat most tettekkel, anyagi áldozatvállalással is alátámasztják.

Minden üzemben, minden egyes munkahelyen egyöntetű volt a lelkesedés. Percről-perce újabb és újabb eredményekről számoltak be az üzemi hangszórók s a munkájukat végző dolgozók örömmel hallgatták a nagyszóró eredményeket, amelyek lelkesítőleg hatottak munkájukban. Egy évvel ezelőtt is hasonló lelkesedéssel jegyezték a tervkölcson a szegedi dolgozók. Az azóta eltelt egy év alatt meggyőződtek arról, hogy a tervkölcson forintjaiból tovább erősödött, épült az ország. Meggyőződtek arról a tervkölcsonorsorlásnál, hogy Pártunk s a magyar nép kormányának megtartotta ígéretét. De megértették azt is, hogy az imperialisták egyre növekvő háborús készülődései és támadásai közepette újabb áldozatokat kell hoznunk a békéért. Erősíteni kell néphadseregünket, biztosítani kell öt éves tervünk sikeres megvalósítását, hogy sikeresen helytállhassunk a Szovjetunió-vezette békéfront magyarországi szakaszán.

Boldogan írjuk alá az ívet

A Magyar Kender délelőtti műszakának dolgozói csütörtökön reggel nagy lelkesedéssel igyekeztek az üzembe. Nemcsak azért, hogy ezen a napon még többet és jobban termeljenek, hanem azért is, hogy a Békekölcsön gyors és sikeres jegyzésével ismételtlen megmutassák, hogy Pártunk, dolgozó népünk bizton számíthat rájuk a béke megvédésében.

Már a műszak megkezdése előtt népes csoportok álltak körül az egyes üzemrészekben felállított „Jegyzőasztalokat”. Azokat a dolgozókat, akiknek a műszak megkezdése miatt már nem jutott idejük a jegyzőasztalnál felajánlani forintjaikat, azokat a népmunkások keresték fel munkahelyeiken.

— Boldogan írjuk alá az ívet, mert ahogyan a neveink szaporodnak a jegyzési íveken, éppúgy gyarapszik azoknak a dolgozóknak tábora, akik remcsak óhajlják a békét, hanem áldozatot is készek hozni érte — mondták többen is.

Elsőnek? Mi is ott leszünk!

A Ruházati NV dolgozói is bebizonyították a Békekölcsön jegyzésével, hogy számukra sem közömbös az imperialisták háborús agressziója. Számukra sem közömbös, hogy Koreában vadállati kegyetlenséggel gyilkolnak az amerikai imperialisták. Már a koradélelőtti órákban nagy, frissen írott plakátokat függesztettek ki az üzemben. Már megszűröl elolvashattuk a neveket: Rizigi Mihály 1000 forintot jegyzett, pedig hetifizetése csak 150 forint. Murányi Gyula 1200 forintot írt a jegyzési ívre s ezzel 500 forinttal túljegyezte a fizetése után várható összeget. Itt olvashattuk Krizsán Ilona nevét is. Ő 1300 forintot jegyzett. 1300 forinttal gvarapította azt az összeget, amely elősegíti majd öt éves tervünk sikeres megvalósítását és erősíti a békéltábor magyarországi szakaszát. Az egy dolgozóra eső átlagos jegyzés a délelőtti folyamán 433 forintra emelkedett. Este 6 órakor összesen 189.000 forintot jegyzést számoltak össze ebben az üzemben.

Ebédészünetben a dolgozók röpgyűléseken vitatták meg a Szegedi Kender felhívását. Szinte egyszerre figyeltek fel a felhívásnak arra a mondatára, amelyben a Szegedi Kender dolgozói vállalják, hogy első lesznek a versenyben. Barta Béla szalagmunkás így kiáltott fel: „Elsőnek? Mi is ott leszünk!”

A lelkes hangulatú röpgyűléseken számos hozzászóló fejezte ki lelkesedését a Békekölcsön jegyzésével kapcsolatban.

— Nekünk dolgozóknak, akik oly sokat köszönhetünk a Szovjetunióknak s a Magyar Dolgozók Pártjának, az a feladatunk, hogy a béke éharcsai legyünk. Biztosítanunk kell a békét, hogy sikerrel tudjuk megvalósítani öt éves tervünket. Lévai Imre és Sebők elvtársak hozzászólásai is visszatükrözték azt a nagy lelkesedést, amely az üzem minden dolgozóját áthatja most, a Békekölcsön jegyzésénél.

A Ruházati NV dolgozói elhatározták, hogy nemcsak a Békekölcsön jegyzésével, hanem a termelés fokozásával is hitet tesznek a béke megvédése mellett. A Prágai, Dénes, és Vojtek munkasalagok békeversenyt indítottak s a Békekölcsön túljegyzése mellett célul tűzték ki, hogy a csütörtöki napon többet termeljenek, mint az elmúlt napokban.

„Kölcsönjegyzéssel válaszolj a háborus gyújtogatóknak”

Ki tudja, hányadik békecsütörtököt ünnepelték tegnap a

Igy gondolkodnak és így is cselekszenek a Magyar Kender dolgozói. Ezt bizonyítja az is, hogy már délelőtti 10 órára a délelőtti szakmánya dolgozóinak közel százszázaléka jegyzett s csak a betegek és a távollévők neve hiányzott a jegyzési ívről. Délelőtti 10 óráig 595 dolgozó 220.000 forint Békekölcsönt jegyzett. A hangszórók percenként mondták be azok neveit, akik élen jártak a kölcsön jegyzésében. Az első között hallottuk például Turu Ferencné nevét, aki 600 forintot jegyzett. Utána következtek a többiek: Horváth Zs. Mária 500, Kormos Jánosné 400, Rózsa Mária 400, Faragó László 1000, Sallai Ferenc 3100 forinttal. Frányó József, aki egyik nyertese az öt éves tervkölcsonnak, most 1000 forintot jegyzett, kétszer annyit, mint a tervkölcsonból. A Magyar Kenderben este 6 óráig 354.000 forintot jegyeztek a dolgozók.

bőzött az eddigiektől. A Dohánygyár dolgozói kétszeresen hitet tettek ezen a napon a béke ügye mellett: a termelésben végzett jó munkájukkal és a Békekölcsön jegyzésével.

Már korareggel egy frissen festett feliratú tábla fogadta a munkába érkező dolgozókat: „Kölcsönjegyzéssel válaszolj a háborus gyújtogatóknak.” A Dohánygyár dolgozói átértékelték a Békekölcsön jegyzésének fontosságát. Tudták, hogy ez a nap ünnepet jelent a dolgozók számára. Tudta ezt Katona Jenőné is. Már reggel 6 órakor bement az üzembe férjével együtt, hogy dekorációt készítsen és ezzel is kifejezésre juttassák a Békekölcsön jelentőségét.

Ország Barnabásné 400 forintot jegyzett s amikor aláírta a jegyzési ívet, ezeket mondtotta.

— Mindnyájan békét akarunk, de ez még nem elég. A békéért áldozatot is kell hozni.

— Nekünk nem kell Trumanék kölcsöne, mi saját erőnkkel akarjuk felépíteni az országot — mondtotta Győri Imre elvtárs. — Szükségünk van egy erős néphadsereg, amely megvédi országunkat az imperialista betolakodóktól. Győri elvtárs 1500 forintot jegyzett, a tavalyi 500 forintos tervkölcsonjegyzéssel szemben.

Rékasi János az általános kezeléssel dolgozik. Ő így beszélt:

— Az én 350 forintommal is hozzá akarok járulni a béke megvédéséhez. Mindannyian láthatjuk az öt éves terv első évének nagyszerű eredményeit. Nézzük például, milyen sokat fejlődött Szeged közlekedése ezalatt az egy év alatt. Én Ujszegeden lakom. A Tiszán új hídát építettünk, a hídon villamos visz át. Azelőtt csak igérték, hogy Dorozsmára kivezetik a villamost, most ez is valósággá válik.

Németh Istvánné az üzem sztahanovistája nemcsak a termelésben jár élen, hanem a Békekölcsön jegyzésében is. Ő 600 forintot jegyzett. De hasonló lelkesedéssel jegyezte a Békekölcsönt Horesnyi Imre, Kéri Ferencné, Fehér Sándor, Bódi Andrásné és az üzem minden egyes dolgozója. Örömmel jegyeznek, mert tudják, hogy ezt a saját érdekében, népünk békéje és jobb léte érdekében teszik.

A jegyzett összeget sokszorosan visszakapom

A Pick-szalaggyárban gyorsabban csapkodtak a bárdok, gyorsabban haladt a szalámí töltése is a csütörtöki napon. A dolgozók